

JAVASLAT AZ MTA-MÉM ERDÉSZETI BIZOTTSÁG MUNKAPROGRAMJÁHOZ

DR. RUMPF JÁNOS

A kutatás, a fejlesztés, az oktatás és a gyakorlat szellemi kapacitásának és anyagi erőforrásainak koncentrálásával, a szakma összefogásával törvényszerűen magasabb színvonalon és rövidebb idő alatt érhetjük el a kívánt eredményeket, mint az erők szétforgácsolásával, párhuzamos fejlesztésekkel, presztízkérdések miatt megsztva.

Néhány fejlett ország példája meggyőzően igazolja az ilyen gazdasági kooperációk hatékonyságát a gépesítés, a technológiafejlesztés és a szakemberképzés területén. Svédországban a Skogsarbeten (a Svéd Fakitermelési Alapítvány), az NSZK-ban a Kuratorium für Waldarbeit und Forsttechnik — KWF (az Erdei Munkák és az Erdészeti Technika Kuratóriuma), Franciaországban az ARMEF (a Fakitermelés Racionalizálási és Gépesítési Társaság) létrehozásával sikerült megoldani a korábban náluk is jelentkező fejlesztési és hatékonysági problémákat. A legfőbb termelők (állami vállalatok, nagyvállalkozók és magán-erdőtulajdonosok), az erdőipar, a kutatószervezetek, az oktatási intézmények, a gépgyártók és a szervezett munkások többé-kevésbé teljes körének összefogásával, a befizetett tagdíjakból gazdálkodva igazgatói tanács, kuratórium irányítja ezekben az országokban az egyes kutató-fejlesztő szervezetek munkáját és segíti az új eredmények terjesztését a gyakorlatban.

Javaslom, hogy az MTA—MÉM erdészeti bizottsága kezdeményezze hasonló társaság, műszaki tanács hazai megalakítását, alapozva az egyes részterületeken már meglévő, kedvező eredményekre, illetve a biztató próbálkozásokra. Bátran állíthatjuk ugyanis, hogy egy ilyen összefogás az erdő- és fagazdaságunk egészére nézve eredményezne dinamikus műszaki fejlődést.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET ÉS AZ MTA-MÉM ERDÉSZETI BIZOTTSÁG EGYÜTTMŰKÖDÉSE

DR. HERPAY IMRE

Az egyesület legfontosabb, több mint 100 éven át töretlenül képviselt célkitűzése az erdőgazdálkodás fejlődésének előmozdítása. Minden funkciókban ennek kell megvalósulnia. Sikerral vagy kevésbé sikeresen, de ennek az önmaga elé tűzött célnak érdekében dolgozott az egyesület.

Az egyesületi tevékenység súlyát és jelentőségét megnövelte, hogy az MTESZ-ben tömörült egyesületeket az állami vezetés társadalmi szervezeteknek ismerte el, azóta is legmagasabb szinten tájékoztatja az MTESZ országos elnökségét és a legfontosabb terveiről kikéri véleményét. Az MSZMP KB titkársága pedig olyan határozatot hozott, amely feljogosít bennünket segítő szándékú észrevételeink előterjesztésére, sőt ezt kötelességünké teszi.

Ebben a keretben a tudomány művelőivel való kapcsolatunk tulajdonképpen megalkulásunk óta megvolt. Talán nem szerénytelenség azt állítani, hogy együttműködésünk a kisebb-nagyobb hullámzástól eltekintve, mintaszerű volt.

Helyi csoportjainknál és központi rendezvényeinken az előadók nagy része a tudomány művelői közül kerül ki. Mindig is törekedtünk arra, hogy a kutatás legújabb eredményeit széles körben terjesszük, ill. tagságunk szakmai műveltségét minél magasabb szintre emeljük. Ugyanezek az alkalmak lehetőséget adnak a kutatóknak, hogy eredményeikről és terveikről megismerjék a szakemberek véleményét, majd a gyakorlatban való alkalmazás tapasztalatait. Nem túlzás azt állítani, hogy az egyesület közvetlen és élő kapcsolatot jelent a szakmai közvéleménnyel. Ilyen kapcsolat nélkül a kutatás nem lehet elég hatékony.

A magam részéről örömmel csatlakozom ahhoz a véleményhez, hogy az MTA erdészeti bizottságát tekintjük a legmagasabb erdészeti szakmai testületnek. Önálló és egyedül csak a tudományos elemzésre alapozott állásfoglalásaikra nagy szüksége van a szakmának. Az egyesület megtiszteltetésnek fogja tartani, ha hozzájárulhat a bizottság eredményes munkájához, és ennek érdekében kapcsolatunk javulni fog többek között abban is, hogy egyesületünk lapjában, Az Erdőben kap tájékoztatást a szakközönség a bizottság állásfoglalásairól és javaslatairól.

A következőkben javaslatot szeretnék tenni az OEE és az MTA erdészeti bizottsága közötti együttműködés konkrét területeire a jelenlegi és a következő öt éves terv időszakára.

Mi a legsürgősebb tudományos teendőnek tartjuk a következő 5 éves terv előkészítését, egy olyan elvi állásfoglalás megfogalmazását, amely összefoglalja a hosszú távú társadalmi érdek sérelme nélkül folyó erdőgazdálkodás feltételeit. Ez lehetne az 1985. évi GPB—ÁTB politikai döntésének végrehajtása. Ha ezt nem tesszük meg időben, akkor reménye sincs annak, hogy a következő öt éves tervben érvényesítsék a feltételeket.

Miután ez ügyben levélben fordultam dr. Királyi Ernő és Grósz Károly elvtársakhoz, Királyi elvtárs egy megbeszélést hívott össze, amelyen kinevezett egy öt főből álló bizottságot, akiknek feladatává tette az erdőgazdálkodás allergikus pontjainak összeírását. Ennek az anyagnak a megvitatására az 1988. márc. 24-i választmányi ülésen került sor.

A kérdéskomplexum széles körű megvitatását még a múlt évben 1988. ápr. 28-ra irányoztuk elő ez évi munkatervünkben. Ezen minden tagunknak lehetősége lesz elmondani gondolatait. E két vita remélhetőleg jó segítséget fog nyújtani a tudományos állásfoglaláshoz is. Annál is inkább, mert tudomásom szerint már több kutatási részeredmény rendelkezésre áll.

Ugyancsak sürgős feladatnak látszik a Jugoszláviába exportált papírfa kérdése is. A velük kötött szerződés a 90-es években lejár. A meghosszabbítás vagy felmondás kérdése nagyon szerteágazó, bonyolult problémakör. Nagyon fontosnak tartanám a vagyonérdekeltségű erdőgazdálkodás kérdéseinek kutatását és olyan erdőtervezési módszerek kipróbálását, amelyek egy, a tartamosságot biztosító hozadékszabályozási rendszerben a kitermelhető fatömegnek fafajonként várható átmérőhatárait és minőségét is megadják. Az ilyen módon készült erdőtervek jelentős immónségi fejlődést hoznának a kitermelt fa értékesítése, ill. hasznosítása terén is.

A szaktársadalom az elmúlt években nem kapott elég információt olyan, alapvető kérdésekben, amelyek a kutatóknak talán természetesebbek, de az átlagnak nem. Szívesen állnánk az erdészeti bizottság rendelkezésére olyan rendezvényekkel, amelyek az egymás megértését szolgálják.

Véget kell vetni a félreértések lehetőségének, amikor egy szakmai fogalmat nem egyformán értelmeznek, eljárásokat és módszereket nem úgy ismernek, ahogy ezeket alkalmazzák.

Szeretném remélni, hogy gyakran fogunk találkozni az MTA erdészeti bizottságának tájékoztatásával Az Erdő hasábjain, a tudomány és a gyakorlat, az erdészet egészének egymásra hatása pezsdítően fog hatni egész ágazatunkra.